

Preambul: Claudius Aeliani este un autor clasic bilingv în latină-greacă, denumit meliglossos (cel dulce la vorbă), născut la Praeneste (astăzi Palestrina) în Latium, peninsula italică cca. 175 e.n. – decedat cca. 235 e.n.

A scris lucrări din care s-au păstrat cel puţin două: <De natura animalium> în 17 cărţi şi Varia Historia în 14 cărţi, pentru care încercăm fragmentar sumare traduceri din engleză şi franceză (indicând sursele)…

Alte lucrări s-au păstrat fragmentar: <Asupra providenţei> şi <Despre manifestările divine>…

Preferăm să prezentăm în continuare variantele comparate, franceză – greacă – română pentru facilitarea eventualelor corecturi ale traducerii în limba română.

Text franceză 9.4.: Claudius Aeliani scrie în istorisiri diverse/Varia Historia 8.3: < **De Polycrate et d'Anacréon.**
POLYCRATE, ami déclaré des Muses, faisait grand cas d'Anacréon : il aimait également sa personne et ses vers. Mais je ne puis approuver, dans le tyran de Samos, le trait de faiblesse que je vais rapporter. Anacréon ayant eu occasion de parler de Smerdias, objet de la tendresse de Polycrate, l'avait loué avec la plus grande chaleur. Le jeune homme, flatté des éloges du poète, s'attacha fortement à lui. Qu'on ne s'avise pas d'en conclure rien d'odieux contre les moeurs du poète de Téos : par les dieux ! il aimait en Smerdias les qualités de son âme, et rien de plus. Cependant Polycrate, jaloux de l'honneur qu'Anacréon avait fait à Smerdias, non moins jaloux de l'union qui s'était formée entre eux, fit raser la tête du jeune homme, autant pour l'humilier que pour causer du déplaisir au poète. Mais Anacréon fut assez maître de lui-même pour feindre prudemment qu'il ne s'en prenait point à Polycrate : il mit cette action sur le compte de Smerdias, et lui reprocha d'avoir fait une sottise, en osant s'armer lui-même contre sa chevelure. Qu'Anacréon chante donc les vers qu'il a faits sur la perte des cheveux de Smerdias; il les chantera mieux que moi (
08
).">preluat din traducerea franceză din limba greacă cu note de M. Dacier, Paris, Imprimeria lui Auguste Delalain, 1827, de pguste site-ul:
remacle.org/bloodwolf/ historiens/elien
…).

Text română Ist. Div. 9.4.: <**Despre Polycrate şi Anacreon.** POLYCRATE, declarat prieten al muzelor, făcea mare caz de Anacreon: iubea în mod egal persoana, dar şi versurile sale. Dar nu pot aproba în tiranul din Samos trăsătura de slăbiciune pe care o să o amintesc. Anacreon, având ocazia de a vorbi despre Smerdias, obiect [subiect] al tandreţii lui Polycrate, l-a lăudat cu mare căldură. Tânărul, flatat de elogiile poetului, s-a ataşat puternic de el. Nu îndrăzniţi să concluzionaţi nimic odios despre moravurile poetului din Teos. Îi plăceau la Smerdias calităţile sale sufleteşti şi nimic mai mult. Totuşi, Polycrate, gelos de onoarea pe care Anacreon i-o făcuse lui Smerdias, nu mai puţin gelos de apropierea ce se formase între ei, i-a ras tânărului părul de pe cap, atât spre a-l umili, cât şi ca să îi displacă poetului. Dar Anacreon a fost suficient de stăpân pe el însuşi spre a fanda prudent astfel încât să nu se lege de Polycrate: el a pus fapta în contul lui Smerdias şi i-a reproşat că a înfăptuit ceva prostesc, încercând să se înarmeze însuşi contra părului său. De aceea, că Anacreon cântă în versurile scrise despre pierderea părului lui Smerdias,

Comentarii:

(08) Il ne paraît pas que ces vers soient parvenus jusqu'à nous.
Traducere comentarii:

(08) Nu pare că aceste versuri ar fi ajuns la noi.

Tradus astăzi pro-bono şaisprezece avgust douămiidouăzecişiunul cu pioşenie pentru sighet-online a doua zi după o importantă sărbătoare creştină.

Scris de Valentin-Claudiu I. DOBRE şi Gheorghiţa N. Dobre din surse scrise şi internet